

et videre omfang, end det er påkrævet efter formålet.

Efter *nr. 1* kan videregivelse ske uden samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives. Der findes i gældende lovgivning en række bestemmelser, hvorefter bl.a. læger er forpligtet til at videregive fortrolige patientoplysninger, f.eks. bistandslovens § 17 (der pr. 1. juli 1998 afløses af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 12), centralstyrelseslovens § 19, patientforsikringslovens § 17 m.fl. Med henblik på en øget beskyttelse af patientoplysninger lovfæstes det krav, som hidtil har været gældende i praksis nemlig, at der kun er pligt til at videregive sådanne oplysninger, der må antages at have væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling. Reglen vil navnlig have betydning i de situationer, hvor den rekvirerende myndighed fremsætter en meget bred formuleret begæring om at modtage oplysninger om en konkret patient. Det indebærer, at såfremt en patientjournal indeholder oplysninger, der ikke kan antages at have væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling, må disse oplysninger ikke videregives. Det kan f.eks. være oplysninger om ægteskabelige forhold og forholdet til ens pårørende, der må antages at være uden betydning for den myndighed, der anmoder om oplysningerne. Den pågældende sundhedsperson skal inden videregivelse frasortere de irrelevante oplysninger, enten ved overdækning i forbindelse med kopiering eller ved at tilbageholde dele af journalen. I nogle tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt at udfærdige en erklæring, redegørelse el. lign. til den pågældende myndighed.

Bestemmelsen i *nr. 2* er ligesom § 24, stk. 2, nr. 2, en »værdispringsregel«, der som udgangspunkt forudsætter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Bestemmelsen er kun relevant, hvor der ikke er fastsat udtrykkelige pligtudleveringsbestemmelser som nævnt i nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse er formuleret på en anden måde end den gældende værdispringsregel i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, jf. § 31. Formålet hermed er navnlig at foretage en nærmere regulering af spørgsmålet om sundhedspersoners videregivelse af oplysninger til politi og anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning af mindre grov kriminalitet.

I forhold til politi og anklagemyndighed vil en videregivelse af oplysninger bl.a. være berettiget, såfremt der er tale om efterforskning af alvorlig kriminalitet som manddrab, seksualforbrydelser, grovere

vold m.v., herunder vold mod børn. Det er i den forbindelse uden betydning, om politiet fremsætter begæring om udlevering af oplysninger, eller der opstår spørgsmål om videregivelse på sundhedspersonens eget initiativ, f.eks. i forbindelse med overvejelse om indgivelse af anmeldelse om strafbart forhold. Inden for f.eks. fængselsvæsenet vil der kunne videregives oplysninger fra fængselslæger til fængslets ledelse m.v. om de indsatte, såfremt det er et nødvendigt led i fængslets virksomhed. Der kan f.eks. være tale om videregivelse af oplysninger til brug for vurdering af, om der skal tages særlige forholdsregler over for den indsatte, iværksættes særlige sikringsmidler eller gøres begrænsninger i den indsatte friheder, herunder i udgangsordninger m.v.

I nogle tilfælde vil betingelserne for videregivelse uden videre være opfyldt. Det gælder bl.a., hvor den øvrige lovgivning forudsætter et samvirke mellem flere myndigheder. Der vil f.eks. som hidtil kunne udveksles oplysninger i forbindelse med mentalundersøgelser efter retsplejelovens § 809, ligesom resultatet m.v. af en blodprøve i sager om spritkørsel, fader-skabssager m.v. vil kunne videregives uden samtykke fra den pågældende. Der vil også som hidtil kunne videregives helbredsoplysninger m.v. fra sundhedspersoner til Justitsministeriet i forbindelse med anmodning om udfærdigelse af farlighedsdekret efter psykiatrilovens § 40.

Det anførte gælder endvidere f.eks., hvor en patient eller andre under ophold på et sygehus har begået et strafbart forhold, eller der opstår mistanke herom. I sådanne tilfælde er bestemmelsen ikke til hinder for, at sundhedspersonen indgiver anmeldelse til politiet, uanset kriminalitetens art. Der vil således ikke kun kunne indgives anmeldelse i anledning af kriminalitet af den karakter, der er nævnt ovenfor, men også i anledning af f.eks. tyveri, hærværk, besiddelse af euforiserende stoffer m.v.

Bestemmelsen indebærer i princippet, at der - i modsætning til, hvad der i dag efter forvaltningslovens § 31 gælder for offentligt ansatte sundhedspersoner - ikke i nogen tilfælde er *pligt* til at videregive oplysninger til f.eks. politi og anklagemyndighed, uanset hvor grov kriminalitet m.v. der er tale om. Det forudsættes som modstykke hertil, at der i alle tilfælde, hvor videregivelse må anses for berettiget, foretages en konkret vurdering af, om videregivelse også bør finde sted. I denne vurdering må navnlig indgå karakteren af den begåede kriminalitet. Der vil således ikke på sygehuse m.v. kunne etableres en praksis,